

PROBLEM ODPOWIEDZIALNOŚCI

MOJE DOTYCHCZASOWE rozważania o odpowiedzialności za decyzje gospodarcze podejmowane na szczeblu przedsiębiorstwa wymagają dalszego uściślenia i usystematyzowania.

Wspominałem już, że decyzje w przedsiębiorstwie podejmuje ówrodek decyzyjny wyższego i niższego rzędu oraz pracownicy wykonywający samodzielnie funkcje czyli zadania i czynności powierzone im charakterem realizacyjnym to znaczy bezpośrednio produkcyjne albo usługowe.

Teraz chciałbym przystąpić do nawiązania problemu odpowiedzialności decyzyjnej od innej strony. Chodzi mi mianowicie o kwestię rozróżnienia tych decyzji i związanych z nimi odpowiedzialności, które wypełniają treść pojęcia „zarządzanie” od decyzji stanowiących treść pojęcia „kierowanie”. Nie są to sprawy tożsame, szczególnie w praktyce gospodarowania z reguły pojęcia zarządzanie i kierowanie trak-

towne są zamienne. Konieczne jest tutaj ogólne scharakteryzowanie organizacji formalnej i organizacji żywej.

Organizacja formalna polega na ustaleniu struktury, zasad i form zarządzania przedsiębiorstwem, obowiązków przez dłuższy okres czasu i posiadanych zatem charakterem względnie trwały bo tylko do czasu, kiedy są użyczone i spełniają swoją rolę. Organizacja żywa polega zaś na kierowaniu stałe zmieniającymi się warunkami techniczno-produkcyjnymi i ekonomicznymi dla dostarczania ich do celów, jakie ma spełnić przedsiębiorstwo i do układu elementów określonych przez organizację formalną. Te dwie formy organizacji, to jest organizacja formalna i organizacja żywa wyraźnie rozdzielają funkcję zarządzania i kierowania.

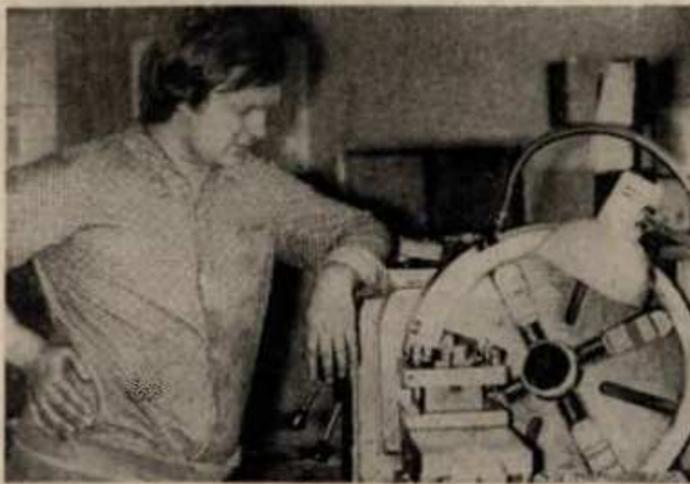
Otóż wszędzie tam, gdzie w wyniku podjętych decyzji stworzone zostaną warunki działalności gospodarczej

(produkcyjnej i usługowej) mającej charakter względnie trwały, np. zatwierdzenie schematu i regulaminu organizacyjnego przedsiębiorstwa, ustalenie warunków technicznych produkcji i odbioru, obrotu dokumentacji, uchwalenie planu gospodarczego przedsiębiorstwa (t.d.) podjęte decyzje mają charakter zarządzania przedsiębiorstwem.

Natomiast tam, gdzie ustalone decyzjami zarządzającymi warunki działalności gospodarczej nie będą mogły być spełnione a konieczność wykonania zadań i czynności będzie wymagała podjęcia doraźnych decyzji, ustalających pewien nowy ale krótkotrwały układ organizacyjny, będzie występował zjawisko kierowania przedsiębiorstwem.

Powyższe zagadnienie można zilustrować następującymi przykładami.

DOKONCZENIE NA STR. 2

Na zdjęciu pracownik warsztatu, Urszula Rucha tokarz Zdzisław Biłogaj. Marek Szóstakowski

GŁOS HUTY KATOWICE

TYGODNIK WTOREK, 27 PAŹDZIERNIKA 1981 NR 42 (343) ROK VIII CENA 3 ZŁ

PLENUM KF PZPR

CZY NASTĄPI PRZEŁOM?

ANI KIEROWNICTWO Komitetu Fabrycznego ani też członkowie Plenum i powołańcy nie przewidywali, że obrady IX plenernego posiedzenia organizacji partyjnej Kombinatów będą miały tak burzliwy przebieg. Być może czas ujawnił, że właśnie to plenum było przełomowym dla organizacji partyjnej Huty, atak bowiem zasymulowane w trakcie dyskusji poglądy i stanowiska niektórych towarzyszy były wyrażone kontrowersyjnie i niejednokrotnie sprzeczne z sobą. Zapalnikiem tej burzy był incydent, jaki wydarzył się w godzinach przedpołudniowych w dniu w którym odbyło się Plenum KF. Ów incydent spowodował również to, że na sali obrad znalazł się przedstawiciel KW PZPR w Katowicach z sekretarzem KW Andrzejem Jurczakiem. Jak się później okazało wiele kontrowersji wzbudziły też i inne fakty, które spowodowały członków Plenum do zabiegów na siebie, niejednokrotnie w ostrych i bezkompromisowych słowach, do aktualnej sytuacji w partii.

Ku ogólnemu zdziwieniu zebranych, pierwsza wersja porządku obrad, nie przewidywała dyskusji na temat zajścia. Jakże mało miejsce w KF w godzinach przedpołudniowych. Ujmowała natomiast wybór komisji mandatowej oraz uchwał i wniosków, wprowadzanie z realizacji wniosków ustalonych na poprzednim VIII Plenum KF, zmiany w składzie osobowym plenum, dyskusje, informacje o realizacji Uchwały IV Plenum KC PZPR oraz wyboru do egzekutywy i sekretariatu KF. Dopiero po stanowczym sprzeciwie członków Plenum i oficjalnie złożonym wniosku włączono tę sprawę jako punkt 4. Po wyborze komisji, se-

krretarz KF Adam Krabowiecki przedstawił co do tej pory zdążoną realizację z Uchwałą VIII Plenum KF PZPR. W sprawie wyjaśnienia takiej aktywności w pracy partyjnej niektórych członków Plenum przeprowadzono rozmowy z 3 towarzyszami uznając, że ich nieobecność na poprzednich obradach należy uważać za usprawiedliwioną. Z pozostałymi, którzy nie zareagowali na wezwanie rozmowy przeprowadził się w terminie późniejszym.

Odnosnie usprawnienia obiegu informacji wewnątrzpartyjnej, nowelizacja kontaktów z kilkoma organizacjami partyjnymi wielkich zakładów pracy. Po wspólnym porozumieniu, od 1 bm. rozpoczęło prace Centrum Kompletności Informacji, które mieści się w Hucie Katowice. Porozumienie Uchwały poprzedniego Plenum dotyczyło spraw organizacyjnych.

W następnej części obrad sekretarz KF w sposób skrótowy przedstawił zebranych przebieg wydarzeń, jaki miał miejsce w budynku KF PZPR.

O godzinie 8:15 grupa członków seminarium marksistno-leninizmu działająca w Hucie przy KF PZPR przybyła do budynku kombinatu i zażądała spotkania z sekretarzem KF. Na spotkaniu, które szybko zorganizowano, przedstawił seminarium odczytali kilka dokumentów, w których negatywnie przedstawili działalność KF zarzucając m. in., że manipulowana była również Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza KF PZPR. Jak też ostatnie Plenum dokonujące zmian personalnych.

DOKONCZENIE NA STR. 3

NAD CZYM PRACUJE MRN?

PISZĄC niniejszy artykuł nie chce podkreślać jak trudnych warunków znalazło się nasze miasto w roku 1981. Kontynuowane w ubiegłych latach inwestycje, jako nie zawsze przemyślane i wyważone społecznie, zostały wzmocnione w kilkunastu podstawowych tytulach, a te które uruchomiono spowodowały ogromne spustoszenie w krajobrazie i naturalnym środowisku człowieka. Dodać też trzeba, że przecież w ostatnich latach w następstwie lekomyślnych decyzji administracyjnych wyburzonych zostało szereg budynków mieszkalnych, pomimo, że wiele z nich było gorszych, nadal istnieje i jest realnym przykładem krachowo złych wa-

runków życia mieszkających w nich ludzi. Nie lepiej jest także w kulturze, gdzie jednym z prawdziwych zdarzenia obiektem jest Pałac Kultury Zagłębia, natomiast nie do tej chwili nie zrobiono w zakresie utworzenia biblioteki naukowo-technicznej i nie podjęto też działań mających na celu powołanie muzeum miasta, galerii obrazów, czy antykwariatu.

Niechaj dobrze jest również w zakresie szkolnictwa, przedszkoli i innych placówek oświatowych.

W tych warunkach Miejska Rada Narodowa rozpoczęła w roku bieżącym energiczne działania, mające na celu

wprowadzenia faktycznych zasad gospodarki i usunięcia występujących od lat nieprawidłowości. Dla zwiększenia skuteczności swojego działania, zostało powołanych szereg dodatkowych zespołów roboczych, działających niezależnie od pracy 6 stałych komisji MRN, jak również skorygowane zostały pierwotnie opracowane i zatwierdzone plany pracy Prezydium MRN i wymianionych stałych komisji. Korekty te dotyczyły analizy planów inwestycyjnych miasta, zagospodarowania inwestycji wstrzymanych, obrony naturalnego

DOKONCZENIE NA STR. 2

K L U B INTELIGENCJI TWÓRCZEJ

W PIERWSZYCH dniach października powołany został przy Pałacu Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej Klub Inteligencji Twórczej. Celem tego Klubu jest integracja środowiska twórców, zajmujących się nieprofesjonalnie literaturą, dokumentowaniem historii miasta, stworzeniem warunków dla rozwoju i pogłębiania zainteresowań literackich.

Inauguracyjne spotkanie Klubu Inteligencji Twórczej odbyło się w dniu 11 października w Klubie „Samowar” w Pałacu Kultury Zagłębia. W programie spotkania omówiono program działalności KITU, odbył się również wieczór poezji Karola Wężyty w wykonaniu Teatru Eksprestacji Andrzeja Pisarka z Sośnowca.

(sc)

Przychodzą zdrowia dla rejonu III. Przeważa się tutaj leczenie Internistyczne i stomatologiczne oraz udziela porad lekarskich pracownikom Huty i pobliskich Wyuziałów. Na zdjęciu rejestratorka Krystyna Komosińska wraz z praktykantkami — studentkami Studium Medycyżnego. Marek Szóstakowski

SPEŁNIMY TĘ MISJĘ

WYNIKI obrad IV Plenum KC PZPR wzbudziły wielkie zainteresowanie całego społeczeństwa. Wniosek i Plenum, które Apelu KC PZPR do ludzi pracy miast i wsi oraz zadania skierowanego w Uchwale programowej IV Plenum KC PZPR, są szczególnie w organizacjach partyjnych. Z lektury pracy wynika, że decyzje Plenum zgodnie są z oczekiwaniami społecznymi, stanowią potwierdzenie linii IX Nadzwyczajnego Zjazdu PZPR, wskazują drogę do przezwyciężenia trudności przeżywanych przez kraj.

Najważniejszą teraz sprawą to szybkie i sprawnie przystąpienie do konkretnych realizacji Uchwały IV Plenum KC. Tylko konkretna realizacja, a nie wielogodzinne, fałszywe gadulstwo, jakie często jest spotykane i przez kadry, przyczyni się do przyspieszenia wywiązania z krytycznym zadaniem gospodarczym. Od IV Plenum Huty nie zatem nie wycofaliśmy, nie odwołaliśmy deklaracji bez pokrycia, a czym. Z czasu tego rozważamy jedynie będący członkiem PZPR i kadra organizacje partyjne.

Smętem tużdzim, że to przełomowe Plenum w życiu naszej partii i społeczeństwa cenno jest dlatego, że wzięło ono paragon, że krótkim chwilem się rozciągnęło ciagle czekający. W kłótni z nich wyprzedzi kraj na przód, a potem to oni już nie sągną się jak trzcina. Zameldujcie się zawsze o czasie w odpowiedniej sytuacji. Z taka postawa, nieestety, jest jeszcze

ciagle charakterystyczna dla wielu organizacji partyjnych, które do tego czasu nie określiły swego stanowiska w sprawach politycznych dla naszej partii i jej ideologii.

Czas jest taki, że dla konkretnej realizacji Uchwały IV Plenum musimy włączyć wszystkie działania podejmowane w sytuacji stałe zaostrzających się konfliktów, które narzucają ekonomiczne kregi związane z silnymi kontrolującymi i antysocjalistycznymi.

Komitet Centralny podjął ważne i rzeczowe uchwały stanowiące w obecnej, jakże trudnej sytuacji gospodarczej i społeczno-politycznej kraju konkretyzacje linii IX Zjazdu.

W warunkach ostrego deficytu surowców i paliw, energii, komponentów produkcyjnych, zależności komercyjnych, braku informacji o zjawiskach rozstrój rynku, w warunkach świadomie organizowanego pręży na władze państwowe i spadek dyscypliny społecznej, błędy wstępujące coraz większą spadkiem produkcji i dochodu narodowego — powołaliśmy na nadzwyczajnym plenum sekretarz KC Stefan Olszowski — na 15 tydzień wszystkich zmianek radzi się jauno zagrożenie materialnego bytu narodu. Tym zagrożeniem i tek skutkom partia nasza i jej Komitet Centralny zdecydowały się w sposób stanowczy przekształcić i co więcej, że przyspieszyć. Jest to misja naszej partii.

Tę misję spełnić musimy my, członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

CERAMIKA I BUDOWLANKA

REMONT pierwszego wielkiego pieca, w naszej Hucie mamy w toku. Trudno jest pisać ośmiunkując się do aktualnego zaawansowania prac o obłożeniu przedsięwzięcia, które w historii zakładu nie ma odpowiednika. Remontem objęto bowiem olbrzymi zakres urządzeń, agregatów i ciągów. Dział poświęcimy trochę miejsca sprawom ceramiko-budowlanki. Sprawy ceramiczne, to głównie wzmocnienie okładzin urządzeń czy obiektów naruszonych na wyjątkowo wysokiej temperatury. Są to więc: cała wymurówka wnętrza wielkiego pieca, koryta surowkowe i żukowe w hali lejniesz, nagrzewnice gotującego dmucha oraz przewody, też gorący dmuch, czyli powietrze nagrzane do 1500 stopni Celsjusza, transportujące do pieca. Roboty określone przez remontowców od głównego mechanika jako budowlane, to demontaż istniejącego urządzenia do zasilania wodę zestawów dyszowych, odwodnienie tak zwanego „podpieca” wielkiego pieca, a także wyburzenie i przygotowanie fundamentów pod słupy nośne chłodzenia trzeciego pieca. Należy również dodać, że do prac ceramicznych zalicza się także wyburzenie i wyrównanie podestów granulacji żużla oraz remont podestek hali lej-

niczej w rejonie koryt. No cóż, w ogólnym opisie, na papierze, nie zajmuje to wiele miejsca, jeśli jednak przyjrzeć się temu z bliska szybko zmienia się zdanie co do pracochłonności rozpoczętych robót.

W opisywanym zakresie prace prowadzone będą przez wyspecjalizowane zakłady Hutniczego Przedsiębiorstwa Remontowego numer 1, 4 i 5. „Jedynką” zajmuje się sprawa wymurówki „czwórka” hala lejniesz natomiast „piątka” chłodzeniem.

Aktualnie stan prac przedstawia się następująco. We wnętrzu pieca, w osłodzi, od dyżu aż po szczyt wyburzona została wymurówka. Podobnie sprawa przedstawia się jeśli idzie o koryta surowkowe. Prace wyburzeniowa są już na ukończeniu. Nastęwnie, których wnętrze pokarywalimy w poprzednim numerze „Głosu”, w tej chwili nie są jeszcze remontowane. HPR-4 nie podjęło jeszcze tych prac, gdyż w pierwszej kolejności front robót przygotowawczy został w przewodach gorącego dmucha. Tu także dobiegają koniec roboty wyburzeniowe. Jak poinformował nasz Intylnier Andrzej Starostki od głównego mechanika już wkrótce remontowcy rozpoczną tam uzupełnianie wymurówki.

Z REMONTU WIELKIEGO PIECA

A będzie z tym sporo roboty. W narożnych znajduje się podwójna warstwa materiału odpornego na wysokie temperatury. Użytki są we wszystkich warstwach, przy czym najwięcej roboty będzie oczywiście z warstwą pierwszą, najbardziej narazoną na działanie gorącego dmucha.

A teraz trochę o kłopotach, rzeczy nieestety „normalnej” na naszych zakładach. Do remontu pieca właśnie zastosowana olbrzymia ilość materiałów ceramicznych i budowlanych, bo sięgająca wysokości 5 tysięcy ton. Dostawcami są Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Żarowie, Radomiu, Skawinie oraz zakład funkcjonujący w Hucie Lenka. I tak, o ile zakład w Skawinie dostarcza materiał bez zastrzeżeń, to Huta Lenka niestety nie wywiązuje się ze swych zobowiązań. Materiały docierające stały się nieprzełazną w wyznaczonych terminach a kiedy już zostaną dostarczone, to ich jakość jest fatalna. Jak do tej pory utwierdzone reklamacje nie przynoszą właściwych rezultatów. Czyż nie szkoda sumwów i całej roboty?

W przyszłym numerze kolejne informacje z remontu wielkiego pieca.

MOTR WĄSIKOWSKI

CZY NASTĄPI PRZEŁOM?

DOKONCZENIE ZE STR. 1

Następnie zadano udostępnienia telefonów i teleksów, które miały posłużyć rozpowszechnianiu tych dokumentów w całym kraju. Zapowiedziano, że jeśli KP ich nie udostępnił w całym pomieszczeniu się. Działacze KP ulemożliwili jednak posługiwaniu się tymi urządzeniami bowiem zablokowano telefony i uniemożliwiono teleksy. Na żądanie, aby grupa seminarium opuściła pomieszczenia KP nie zatroskano w związku z tym wrócić się do dyrektora naczelnego o zorganizowanie ochrony budynku KP przez straż przemysłową. Do Huty przybyli w między czasie towarzysze z KW na czele z Andrzejem Jurczakiem, którzy usiłowali przekonać grupę inicjatywną seminarium, aby zaprzestali działań. Przedstawiciele grupy stwierdzili jednak, że w w. Jurczak nie jest w pełni kompetentny w tej sprawie i przekazali swoje dokumenty z zarzutami i dowodami przedstawicielom Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej. O godzinie 13.15 grupa inicjatywna seminarium marksistowsko-leninowskiego opuściła budynek KP PZPR.

W czasie spotkania z przedstawicielami KW PZPR zwrócono uwagę, że obecne kierownictwo KP nie działa zgodnie z liniami komunistycznymi, przejawia typowe cechy partii socjaldemokratycznej. Na tej podstawie zwrócono się do KW w Katowicach o utworzenie w Hucie „Katowice” Komitetu Komisarycznego Partii. Jedną z dokumentów seminarium, który okazał się potraktować jako odezwę mówi:

„Do członków partii-komunistów Huty „Katowice” Przed kilkudziesięciami godzinami zakończyły swoje obrady IV Plenum KC PZPR. Treść uchwalonych dokumentów jest powszechnie znana. Czas najwyższy skończyć z porażkami w partyjnej robocie, marszem politycznym, skutecznym, brakiem konsekwencji w działaniu a raczej brakiem działalności w ogóle. Od Konferencji naszej organizacji partyjnej minęło pięć miesięcy. Oceniając dotychczasowy efekt działania organizacji partyjnej Huty „Katowice” wzywamy sekretariat partyjny instancji fabrycznej, Egzekutywę i Plenum KP do złożenia rozrachunku z zajmowanych stanowisk i pełnionych funkcji.

- Podstawą naszych wniosków są:
- uciążliwe fakty świadczące o nierealizowaniu linii partii;
 - złamanie zasad centralizmu demokratycznego;
 - podejmowanie uchwał stojących w jasnej sprzeczności z uchwałami IX Zjazdu i kolejnych posiedzeń plenarnych KC;
 - brak jakiegokolwiek pracy ideowo-wychowawczej;
 - dopuszczenia do całkowitego rozkładu dyscypliny organizacyjnej;
 - złamanie samodzielności działania;
- Zwracamy się do członków partii komunistów — wzywamy wszystkich, aby PZPR pozostała partią marksistowsko-leninowską.

Po kilkugodzinnej dyskusji Plenum przystąpiło w tej sprawie do uchwały, która brzmi następująco:

Plenum jednoznacznie potępia incydent wywołany w budynku Komitetu Fabrycznego w dniu 20. 10. 81 r. przez grupę towarzyszy z seminarium marksistowsko-leninowskiego przy Komitecie Fabrycznym PZPR i postanawia, by partyna oceniła go jako akt polityczny na okupowaniu pomieszczeń budynku KP dokonała Wojewódzka Komisja Kontroli Partyjnej. Plenum stwierdza, że Seminarium Marksistowsko-Leninowskie w swej działalności nie wypełniło obowiązków z Sekretariatem Komitetu Fabrycznego.

Plenum uznaje, że działalność w ramach Seminarium Marksistowsko-Leninowskiego w dotychczasowym składzie i kierownictwie nosi znamiona frakcyjności.

Jest niegodna ze Statutem PZPR — pkt 19, oraz jest skandaliem dla jedności fabrycznej organizacji partyjnej. Plenum uznaje, że działalność Seminarium Marksistowsko-Leninowskiego przy KP PZPR należy poddać ocenie Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej, a do czasu uzyskania wyników tej oceny zawiesić te forum działalności.

W dyskusji, jaka toczyła się przed podjęciem uchwały wiele mówiono o powołaniu komisji rozstrzygającej czy ten incydent powinien być uznany za akt polityczny czy też już teraz przed wynikiem pracy Komisji ustosunkowujemy się do niego. Sumarycznie w końcu, że Plenum KP jest kompetentne do zajęcia stanowiska i musi określić swój stosunek do zajścia, które spowodowało, jak to określono „wystąpienia grupy frakcyjnej”. Wzywamy więc wszystkich do tego, że członkowie partii nie mogą szukać w tej sprawie wyników przez WKKP. W zakładach, w których działają, dają się zauważyć pewne tendencje symetryczne z tymi, które przyczyniły do buntu seminarium. Cytujemy: „Być może że wynikało to z troski o partię. Obecny KP niewiele potrafi zrobić dla jedności partii w Hucie. Niech Plenum się zastanowi czy jest sens, aby dotychczasowy KP dalej działał w obecnym kształcie”.

Ciśm zabrał także były I sekretarz KP Marian Doras, który sprzeciwiał się, iż grupa seminarium powoływała się na dowody, których on rzekomo dysponuje, w sposób konkretny i rzeczowy przedstawił swoje stanowisko w całej sprawie. Stwierdził on m. in. „Jedynym się zderydowało od Katowickiego Forum i naszego seminarium. Obecne seminarium to typowa frakcja (...). Nie mogę się zgodzić z linią reprezentowaną przez to Plenum bez zastania dalsze jego członkiem im uważam, że nie ma się poglądów wyraża partii tylko na dobre (...). Faktem jest, że wielu członków tego Plenum dalekich jest od linii marksistowskiej. Jest tu wielu młodych ludzi, którzy pewnie chętnie poszliby na przekolewanie ideologiczne (...).

Z dalszej części obrad wyjątkowo na ten temat seminarium udzielił sekretarz KC Edward Gawarecki mówiąc m. in.:

„Swojego czasu zgłoszono propozycję, aby w Hucie powołać seminarium. Wtedy powiedziałem, że jako odciosowana grupa działać nie może, bo byłoby to sprzeczne ze statutem. Powiedziałem, że jeżeli seminarium chce działać, to jako komponent bieżącej struktury zakładu. Musi działać na zasadach powszechnej solidarności i szlachetności. Zasady działania seminarium są zamieszczone w broszurze Fakty i Komentarz. Po pierwejzych spotkaniach nie można było dopatrzeć się w ich działalności żadnych odchyśleń od zasad statutowych”.

Z innych głosów za ten temat warto odnotować następujące stwierdzenia:

— Wśród nas nie ma jedności. Jest to odzwierciedlenie tego co się dzieje w górach. Buntownicy nie są, że śluzie mówimy o manipulacji. Chcieliśmy znaleźć źródło tych manipulacji, czy nie są to przypadkiem tylko nasze słowa. Nie jest to budujące.

I część Plenum zakończyła dyskusję nad uchwałami i kierunkami realizacji Uchwały IV Plenum KC przystąpiła do nadania sekretarzy KW i MG w Katowicach.

Drugą część obrad Plenum Komitetu Fabrycznego PZPR dotyczył spraw organizacyjnych. Jedną godzinę poświęcono posażeniu młodych urzędników fabrycznych wypracowanie dwóch towarzyszy ze składu Plenum. Następnie dwie godziny dyskusowano nad Uchwałą IV Plenum KC i sposobem ich realizacji w Hucie „Katowice”. Owoce tej długiej debaty jest jeden z punktów uchwały Plenum.

Porządek obrad przewidywał także wybory egzekutywy i sekretariatu Komitetu Fabrycznego. Zgodnie z przyjętymi uchwałami na porządku Plenum, I sekretarz KP zobowiązał się do przedstawienia swoich kandydatur. W krótkim głosie podał wnioski i uzasadnienia, że proponuje aby Plenum zatwierdził obecną skład osobowy egzekutywy i sekretariatu. Stwierdził, że obecna sytuacja w Hucie i organizacji nie sprzyja dalszemu istnieniu. Byłoby to błędem w działaniu organizacji partyjnej. W głosowaniu tajnym 27 głos. poparło wniosek, a 5 było przeciw.

Plenum zakończyło się zatwierdzeniem powołanych komisji organizacyjnych i oddzielcowym Zb. Klimczaka jako przedstawiciela Kombinatów do pracy w komisji KC PZPR ds. opracowania perspektywicznego programu działania partii.

NIE JEST tajemnicą, że Zakład Socjalistycznej Młodzieży Polskiej w Hucie Katowice i przedsiębiorstwach budowlanych posiada poważny kryzys. Z wielu od dawna resztorowanych przedsiębiorstw zrezygnowano, wiele nie może wyjść z impasu i stagnacji a z Huty nowych inwestycji jest znikoma ilość. Na dodatek ta działalność, która są kontynuowane nie dochodzą do zwykłego poziomu organizacji, a co za tym idzie różni się jego kształt ze związkiem.

O ile nam wiadomo, obecny aktyw robi pewne starania, aby zapobiec zupełnemu rozpadowi organizacji ale starania te adekwatnie nawiązać można dożyciom na najbliższą kwartę, żeby wreszcie zacząć z sobą jasnym odpowiedzią. Co pośledzimy przewodniczący Zarządów Zakładowych i ich nie starają się nawet o stworzenie tego typu pozorów. Z ten zachowaniem wynika, że los organizacji jest (ni) zupełnie ubożawy. Niestety, nie byłby licząca jest grupa członków ZSMJ, która zdaje sobie sprawę z faktu, że takie postępowanie narasta młodych pracowników na wielu stracił wynikających z zaprzestania realizacji statutowych obowiązków ZSMJ w zakładzie pracy. Nadchodząca konferencja sprawozdawczo-wyborcza powinna pokazać rzetelną destrukcję. Ale czy wtedy będzie jeszcze coś do uratowania i czy znajdzie się ktoś, kto podejmie się ryzykownej pracy podnoszenia z gruntu organizacji młodzieżowej?

W sytuacji jaka się wytworzyła w związku z naszymi działaniami tej organizacji, jedynie konferencja przeprowadzo-

REFLEKSJE NA TEMAT MŁODYCH

ne w duchu autentycznej odwagi, a radykalnymi postanowieniami i zdecydowaniem, przemodelowaniem struktury organizacyjnej i kadrowej, ma szansę na wypracowanie ZSMJ z impasu.

Nie czekając na ogłoszenie „oficjalnego stanowiska” ZP ZSMJ dotyczącego na przykład stanu wiedzy o organizacji wśród szeregowych członków ZSMJ, postanowiliśmy zadać kilka pytań do zapoznanych młodym ludziom dwa pytania — czy zetknął się w ostatnich kilku miesiącach z działalnością ZSMJ? oraz czy widać pole do działania dla ZSMJ w swoim środowisku pracy i zamieszkania? A oto odpowiedzi:

— Nie wiem czy jeszcze jestem członkiem. Co prawda siedziałem w tym czasie w styczniu się od tej pory tylko raz, przed klubem byłem na zebraniu. Coś trudno było wyznaczyć od ludzi społecznej roboty, chyba dlatego nie słyszy się, przynajmniej na moim wydziale o ZSMJ.

— Przyszło się, że szczególnie nie interesuje się tą organizacją. Jestem członkiem „Solidarności” i jak za razie ona zabiera sprawy drażniące mnie i moich współpracowników.

— Już co najmniej od roku nie słyszałem w firmie tej nazwy. Jeżeli poważnie brać to, co się pisze i mówi w gazetach i telewizji, to wydaje mi się, że ta organizacja może bardzo dużo dla młodych ludzi zrobić. Szczególnie w zakresie zaspokajania potrzeb kulturalnych i sportowych.

— Jestem przewodniczącym klubu i w związku z tym mam stały kontakt z działalnością organizacji. Na drugim poziomie nie jest łatwo odpowiedzieć, bo z jednej strony ludzie zniechęcili się do organizacji z powodu niezrealizowanych obietnic, a z drugiej strony istnieją obrzytym wachlarz możliwości w zakresie których trudno byłoby, gdyby tylko chcieli, mogłoby dużo dobrego zrobić dla siebie i dla innych.

— Przypomnę sobie, że działalność ZSMJ nie miałem okazji się zetknąć. Czasem słyszę się wó przez słowniki radiostudnia. Czy mały pole do działania? Myślę, że dla każdego młodego odrobina chęci do roboty społecznej zawsze się odnajdzie.

— Partia ja nie mam czasu na takie rzeczy. Muszę iść do koleżki, bo wszystko wykupię.

— Ten krótki materiał sondażowy z pewnością nie oddaje odczuć większości pracowników i ich stosunku do ZSMJ. Nie było to badanie na podstawie których można budować autorytarywną opinię, nie może odpowiedzieć, że mogą w niniejszego członka ZSMJ wyzwać pewną refleksję.

U C H W A Ł A

IX PLENARNEGO POSIEDZENIA KOMITETU FABRYCZNEGO PZPR

1. Plenum Komitetu Fabrycznego w całości przyjął do realizacji Uchwałę Programową IV Plenum Komitetu Centralnego. Poszczególne instancje organizacji fabrycznej zobowiązały się do egzekwowania tej Uchwały i realizowania każdego członka partii i jej stosowania na swoim stanowisku pracy i w życiu publicznym, zgodnie z wytykaniami jednoznacznych konsekwencji partyjnych w stosunku do towarzyszy nie stosujących się do niniejszej Uchwały.
2. Wniosek organizowanie w najbliższym czasie spotkania Egzekutywy KP PZPR z Egzekutywą KW PZPR, celem omówienia konkretnych form pracy partyjnej.
3. Zobowiązując Kazimierza Konieczkę do przedstawienia na V Plenum KC PZPR sytuacji politycznej w Hucie Katowice oraz podatawowych problemów zakładu i działalności fabrycznej organizacji partyjnej. K. Konieczko zwrócił się do Biura Politycznego KC z prośbą, aby jeden z jego członków spotkał się w najbliższym czasie z członkami partii Huty Katowice.
4. W tajnym głosowaniu udzieliło pełnego poparcia obecnemu Sekretarzowi i Egzekutywie KP PZPR.
5. Zobowiązując Egzekutywę KP PZPR do natychmiastowego i zdecydowa-

wanego działania w przypadkach niesłużących i tendencyjnych ataków na członków partii.

6. Postanawia Projekt Kompleksowego Programu Działania KP złożyć na następnym posiedzeniu po zasięgnięciu opinii ogółu członków partii.

7. Plenum przyjęło rezolucję Zbigniewa Letnera z funkcji członka Egzekutywy KP PZPR.

8. Postanawia wyprawić Arkadiusza Kawalskiego ze składu członków Plenum KP PZPR oraz kieruje sprawę oceny jego postawy, jako członka partii, do Fabrycznej Komisji Kontroli Partyjnej.

9. Postanawia oddelęgować Z. Klimczaka do pracy w Komisji ds. Opracowania Perspektywicznego Programu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej powołanej na IV Plenum KC PZPR.

10. W związku z incydentem zajęcia KP PZPR przez grupę członków Seminarium Marksistowsko-Leninowskiego apelujemy do członków wszystkich ogólnofabrycznej organizacji partyjnej o zaspokajanie i poparcie dla jej inicjatyw programowych.

Poddawanie w wątpliwość wyboru w tajnym głosowaniu członków Plenum, Egzekutywy i Sekretariatu Komitetu Fabrycznego uważamy za przejaw rozłamowej działalności w partii.

Rzucanie oskarżeń w sposób mijający się z rzeczywistymi faktami na członków partii i ich organy wykonawcze nie może już dzisiaj być formą wewnątrzpartyjnej dyskusji ideologicznej.

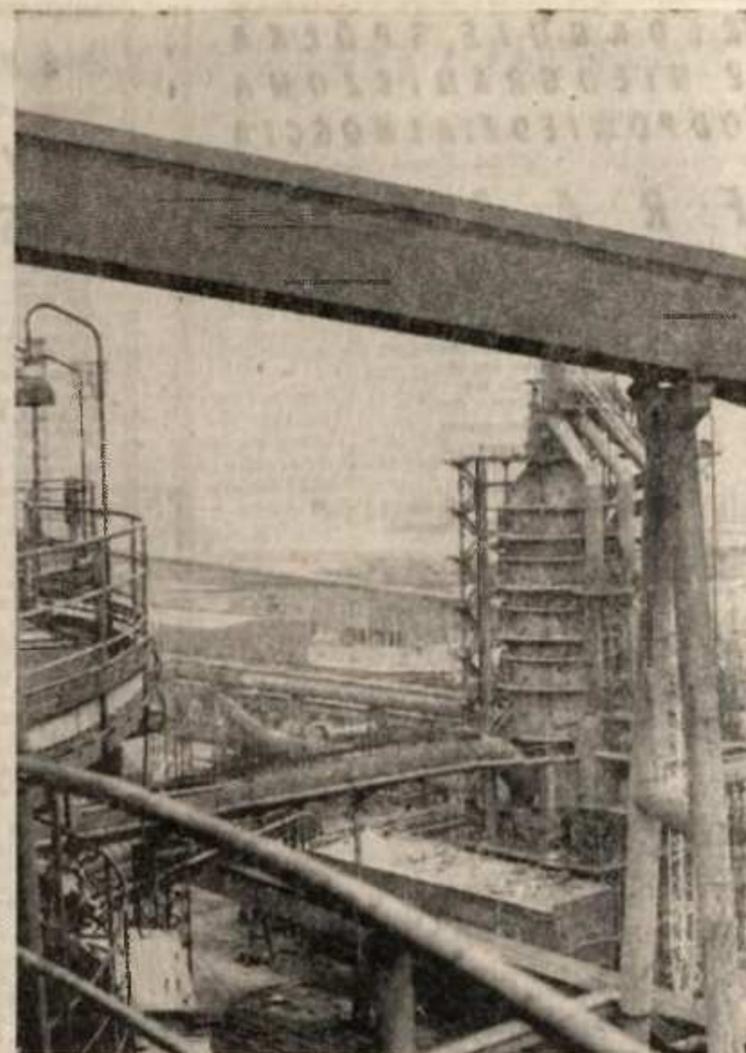
W naszym odczuciu, realizowaną przez KP PZPR linię szerokiej pracy członkowskiej, jest linią wynikającą z dyskusji przedplądowej, z uchwał IX Nadzwyczajnego Zjazdu oraz II, III, i IV Plenum KC PZPR.

Byliśmy i jesteśmy za porozumieniem społecznym i ścisłą więzią podawanych przez członków i władzy partyjnymi wszystkimi szczeblami, a odczytywanie tego stanowiska za odstępstwo do linii partii traktujemy jako negatywny wyraz doktrynizmu.

Reprezentacja interesów wszystkich członków jest dla nas zasadniczym celem, na tej linii nie odstąpimy, od tego bowiem zależy: nasza wiarygodność i mandat zaufania, który sprawujemy.

We wszelkich sytuacjach konfliktowych apelujemy do członków PZPR o czynne poparcie naszych inicjatyw, o ich konsolidację i aktywną podskazywanie przejawów anarchizowania życia partii.

Komitet Fabryczny PZPR
Dąbrowa, Górnicza, dn. 21.10.1981 r.

NOWY SKŁAD KOMISJI

W POŁOWIE grudnia ubiegłego roku na zebraniu zarządu ZSMJ Huty Katowice powstała pierwsza Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”. W jej składzie przewodniczącym wybrano przewodniczącego Głównego Biura i wiceprzewodniczącym Bogusława Jemielianowa oraz członkami: Stanisława Mazurka, Władysława Dąbrowskiego i Eugeniusza Majda.

W połowie września bieżącego roku na podobnym zebraniu, tej samej zarządu,

skład Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” uległ zmianie. Przewodniczącym został Ryszard Brus, a wiceprzewodniczącym był w starszej komisji. Na wiceprzewodniczącym ds. socjalno-bytowych powołano Jana Świdzińskiego oraz członkami: Ed. Informacji, prasy, propagandy — Stanisława Kasaka, ds. sportowo-kulturalnych — Mirosława Nowaka i ds. interwencyjnych — Stanisława Walczaka. (sc)

ZTS PRZED ZIMĄ

JESIEN co prawda mamy wyjątkowo łagodną lecz miesiąc październik jest jakby przedostatnim dzwonkiem dla tych, którzy bez perturbacji chcą przeżyć zimę. A jak wszystkie znaki na niebie i ziemi wskazują okres ten będzie szczególnie uciążliwy. Nawet górale są niezbyt dobre myśli o nadchodzących miesiącach. A co na ten temat mają do powiedzenia nasi przewodnicy z Zakładu Transportu Samochodowego. Szczególnie zainteresowały nas przewozy osobowe.

Po rozmowie z dyspozytorem samochodów osobowych i autobusów, z mistrzami oraz pracownikami warsztatów remontowych ukazał nam się następujący obraz.

Praktycznie obowiązkowy harmonogram prac, jaki obowiązuje w zakładzie został już zrealizowany. Przeprowadzone okresowe przeglądy techniczne wszystkich pojazdów. Część składowana do naprawy, część do eksploatacji. Aktualnie wymienia się płyn w chłodnicach samochodów.

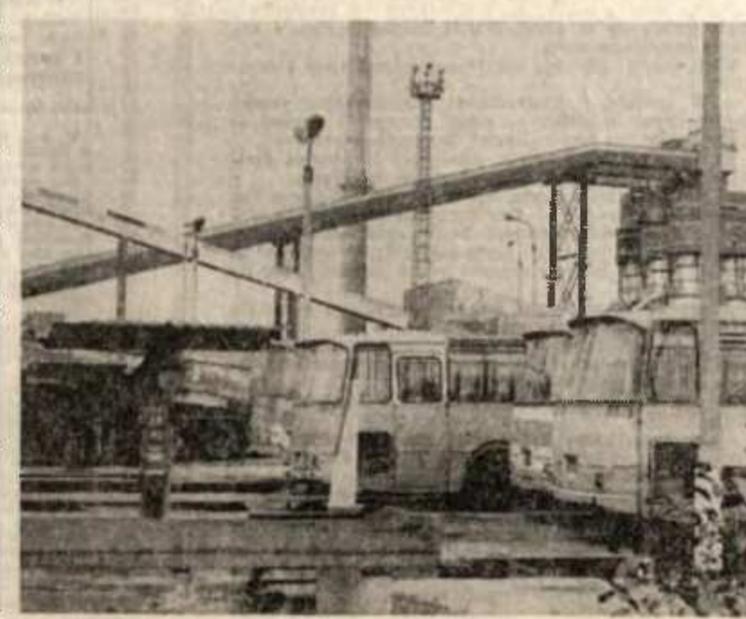
Stan ilościowy taboru samochodowego w porównaniu z rokiem poprzednim nie uległ większym zmianom. Wprowadzono tylko do eksploatacji większe UAZ-ów a na ich miejsce wprowadzono Fiaty 126p. Kłopoty przewozowe wynikają jednak z innych powodów. Najważniejsze z nich to brak paliwa do samochodów na ben-

zynie, brak opon i detek, akumulatorów i części zamiennej a także niedostateczna ilość płynów chłodzących i borygo.

Jak wynika z opowiedzeń pracowników ZTS najmniej uciążliwy przewozy pracowników. Również program wyjazdowo-turystyczny nie zostanie pomniejszony bowiem w dalszym ciągu na te cele oddanych jest 6 autobusów — 3 na wyjazdy w tygodniu a 3 na wycieczki w soboty i niedziele.

W obecnej chwili ZTS dysponuje ponad setką jednostek przewozowych. Z tej liczby jedni średnio 40-45 wozów, reszta sioł z braku tego wszystkiego co wcześniej wymieniono. Jak w tej sytuacji unormowano sprawy kierowców gdyż wiadomo, że każdy z nich ma przydzielony jeden samochód. Oni okazują się, że zatrudnienie ma być wysocy. Zmniejszono lub prawie zlikwidowano godziny nadliczbowe a te autobusy, które są w eksploatacji jeżdżą na trzy zmiany. Co prawda w tym systemie samochody zużywają się szybciej ale zapobiega to bezrobociu.

Niski limit przydziału paliwa na samochody osobowe sprawi, że około 10 dni w miesiącu „benzyna” jeździ a 20 dni sioł. Może być jeszcze gorzej bowiem już i tak drastycznie zmniejszono limity nie mają pokrycia w ofertach centrów. W ofercie Huta spotyka się się z paliwem.

URZĄDZENIA TECHNICZNE D L A P O L S K I

AP „NOWOSTI” SPECJALNIE DLA „GŁOSU”

„PONADPLANOWE” — z takim napisem na platformach kolejowych niedawno wyruszył do Polski z Charkowa pociąg ze spycharkami. Ię pociąg charkowski „Dormasz” rozpoczął siódmy tysiąc koparek, przeznaczonych dla polskich budowniczych i dostarczanych od 1970 roku. Zakład Charkowski to jeden z największych w ZSRR zakładów produkujących spycharki. Maszyny te wyróżniają się długim okresem eksploatacji.

„Jesteśmy w hali produkcyjnej, gdzie przygotowana jest kolejna partia spycharek. Zapoznaliśmy się z członkami brygady montażowej Wasilija Czajkowa. Jest to jeden z najlepszych kolektywów. Za pomysłowe wykonanie zamówień dla PRL brygada Wasilija Czajkowa uzyskała miano brygady im. przelajni polsko-radzieckiej.

— Wiemy, jak potrzebne są w Polsce nasze maszyny — mówi Wasilij Czajkow. Dlatego każda partia spycharek produkujemy przed terminem.

— Pomyśl na realizację zamówień polskich budowniczych sibiła się naszą zasadą — podkreśla dyrektor zakładu Iwan Prokofiew.

— Jest to wynikiem wprowadzenia nowych urządzeń technicznych, modernizacji starzych, doskonalenia technologii. Wkrótce ukraińscy robotnicy rozpoczyna dla PRL produkcję spycharek z jeszcze twardszymi nożami odwalowymi. Jak wykazały przeprowadzone na radzieckich placach budów próby, okres pracy nowego elementu robocznego, jest o wiele dłuższy od poprzedniego. Poczynając od 1982 roku zakład podejmie produkcję spycharek, które mogą być stosowane przy pracach w terenach górskich o skomplikowanej rzeźbie terenu, a ciężkim, kamienistym gruncie.

TRAKTORY DLA POL

Tę jesienią konstruktorzy traktorów w Wołgogradzie dostarczą do Polski dużą ilość traktorów o różnym przeznaczeniu. W większości są to traktory orne. Można one pracować z różnymi ur-

ządzeniami rolniczymi, przede wszystkim z plugami. Przede wszystkim orki w dużej mierze zależy zaopatrzenie każdego kraju w chleb.

W Wołgogradzkich Zakładach Budowy Traktorów im. F. Dzierżyńskiego, można spulchnąć wiele nowoczesnego radzieckiego sprzętu technicznego, a także zastraszonych obrabiarek i zsutomatyzowanych linii. Niektóre spośród nich dotarły nad Wołgę z różnych państw — członków RWPG. W ubiegłym roku na przykład, polscy specjaliści w ramach współpracy dwustronnej między PRL i ZSRR aktywnie uczestniczyli w montażu polskich urządzeń. Zostały one zainstalowane w wydzielone wyznaczonej i są szeroko wykorzystywane w procesie produkcyjnym.

Konkretny wkład polskich inżynierów i robotników w rekonstrukcję Wołgogradzkich zakładów budowy ciągników jest tylko jednym z wielu przykładów udziału PRL w realizacji programów współpracy.

W najbliższym czasie zakład znacznie stopniowo przestawi się na produkcję silniejszego traktora typu TD-75S i silnika dla niego o mocy 100-200 KM. Według W. M. Halaudina — dyrektora zakładu — załoga zrobi wszystko, aby umożliwić przyspieszenie rozpoczęcia produkcji nowego, bardziej wydajnego traktora, którymi zainteresowane są również i inne kraje członkowskie RWPG.

NIKOLAJ NASWIESTIENOW
JURII LJUBICZE

NOWINKI NAUKI I TECHNIKI

PLASKI TELEWIZOR?

ERA TELEWIZORÓW kolorowych całkowicie płaskich, zawieszonych na ścianie jak kalendarz lub obraz jest już prawdopodobnie bliska, dzięki postępowi technicznemu uzyskanemu przez naukowców z japońskiej firmy „Sanyo”.

Przedsiębiorstwo to wyprodukowało pierwszą diodę typu „LED” (light emitting diode), zdolną do emitowania światła białego, o niezmiernie trudnego do uzyskania.

„LED” jest zmateryjowanym półprzewodnikiem zdolnym do natychmiastowego przetwarzania energii elektrycznej w energię świetlną i w wersji idealnej, wygodnej dwukolorowej byłoby już szeroko stosować w aparaturze stereofonicznej oraz w innych urządzeniach elektronicznych. Dotychczas jednak dioda tego typu mogła emitować wyłącznie czerwienią i zieloną. Eksperci z „Sanyo” polegli już jednak uzyskać kolor błękitny, a ponadto otrzymywać dowolne kombinacje tych trzech podstawowych kolorów, stosowanych w fotografii lub w kolorowej telewizji.

Wynalazcy z „Sanyo” mają zamiar zastosować swój projekt w produkcji różnego typu urządzeń świetlnych w samochodach i samolotach oraz w aparaturze elektronicznej, wyposażonej w tablice i wskaźniki świetlne. Zasadniczą jednak dziedziną zastosowania diody o białym świetle jest telewizja. Producent z „Sanyo” wyraził przekonanie, że moment zastosowania w telewizorach diody pojedynczo kolorowej minimalizują diodą umożliwiającą spłaszczenie odbiornika — jest sprawą bardzo nieodległej przyszłości.

SYNTEZYCZNE PALIWA

PRZYSZŁOŚĆ nowych, syntetycznych paliw — otrzymywanych np. z węgla — jest ściśle uzależniona od cen ropy naftowej. Zdaniem prof. S. Jelinka z Uniwersytetu w Nowym Jorku — jeżeli ceny ropy nie będą ustawać wzrastać, wówczas nie będzie ekonomicznego uzasadnienia dla podjęcia produkcji takiego z nowych syntetycznych paliw w dającej się przewidzieć przyszłości. Wybrw jednak tym niezbyt obciążonym dla paliw syntetycznych prognozą, badania nad nimi mają sens. Zasoby ropy naftowej są ograniczone i prędko czy później trzeba będzie sięgnąć po nowe paliwa.

SZANSA NA BEZBOLESNY PORÓD

UCZENI z nowojorskiej Mount Sina School of Medicine odkryli, że łożysko płodu wytwarza białko proste, bardzo

zbliżone swymi właściwościami do białka endorfiny, białka produkowanego przez przysadkę mózgową. Nie wiadomo jaką rolę odgrywa ta białka w łożysku, ale przypuszczają się, że może ono przeciwdziałać bólowi podczas porodu. Wiadomo bowiem, że endorfiny wykonywały się w końcowym etapie ciąży i podnoszą próg odporności bólowej matki.

SZCZĄTKI MORSKICH KROKODYLI NAD WOLGĄ

NAD DOLNĄ i środkową Wołgą znajdują się skupiska kości dawno wymarłych zwierząt. Są to głównie szczątki łosy i opoki lodowej — mamotów, nosorożców głowatych, niedźwiedzi jaskiniowych, bizonów, śwów. Uczeń natrafiają także na kości morskich grolowców z ery mezozoicznej — ichthyosaurow i pizajozaurów.

Przebiegła sensacją było znalezienie skamieniałych kości morskich krokodyli z ery mezozoicznej. Współczesne krokodyli żyją w wodach śródlądowych w gorącym klimacie. Do naszych czasów przetrwała 20 gatunków tej niegdyś licznej grupy, która przeżywała bujny rozwój w erze mezozoicznej. Krokodyle pojawiły się pod koniec okresu Triasu i razem z grolowcami zasiedliły prawie cały ziemski glob. W okresach lodowatym i kredowym krokodyle opuściły Amerykę. W Europie i Wschodniej znaleziono jedynie kilka kości morskich krokodyli na Kaukazie. Odkrycia nad Wołgą potwierdzają występowanie morskich form tych gadów znacznie szersze na terenie Europy.

CZY ZNIKNE PÓŁWYSEP APENIŃSKI?

W OSTATNICH latach Półwysep Apeniński był kilkakrotnie nawiedzony przez silne trzęsienia ziemi. Największe z nich miało miejsce w sierpniu 1980 r. w południowej Italii. Półwysep jest zagrożony, ale katastrofa może nastąpić dopiero po paru milionach lat. Na półwyspie napierają z dwóch stron potężne płyty kontynentalne — amerykańska i europejska. Jest to ruch niezwykle powolny, ale irrujący już od dziesiątków milionów lat. Ten ruch spowodował w geologicznej przeszłości spiętrzenie pasma górskiego Apenninów. Proces wypiętrzenia tych gór trwa do dziś. W przyszłości półwysep włoski może zostać złamany i rozpadnie się na wybrzeża Jugosławii. O występowaniu tych zjawisk świadczy wzmożona aktywność sejsmiczna na półwyspie. Tylko w 1978 r., który uchodził za wyjątkowo spokojny pod względem aktywności sejsmicznej zarejestrowano we Włoszech aż 400 silniejszych wstrząsów.

KURS STRAŻAKÓW

KOMENDY Zawodowej Straży Pożarnej przy Kombinacie Metalurgicznym Huta Katowice pod patronatem Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej zorganizowała trzymiesięczny kurs podstawowy szeregowców. Funkcjonariusze poznańscy. Kurs ma na celu zdobyć zawodu pełnowartościowego strażaka.

W pierwszym dniu na kurs przybyło ponad dwudziestu młodych kandydatów — strażaków z ZZSP Huty Katowice oraz kilka osób z ZZSP Huty Zawiercie i ZZSP Mysłowice z Mysłowic.

Młodzi strażacy zdobywają wiedzę o swoim zawodzie. Uczestniczą w szkoleniu faktyczno-technicznym i ideowo-politycznym oraz w przesłuchaniach i obrotach cywilnej. Zdobywają wiedzę ogólnowojskową. Urząd się regulaminu dyscypliny strażackiej.

Młodzi strażacy w wolnych chwilach od swoich zajęć uprawiają sport: grają w różne gry rekreacyjne i w piłkę siatkową. W najbliższym czasie rozpoczyna naukę pływania na basenie wodnym należącej do Zespołu Szkół Zawodowych w Dąbrowie Górniczej.

Wszystkie zajęcia odbywają się zgodnie z programem szkolenia kursantów. Wykładowcami są specjaliści z naszej Huty, a dokładniej — oficerowie i podoficerowie straży pożarnej. Na komendantzie kursu powołano porucznika p.o. Kazimierza Piętkę. Kurs zakończy się w ostatnich dniach grudnia specjalnymi egzaminami z wiedzy teoretycznej i praktycznej.

Warto dodać, że 17 października na terenie oddziału leżącego ZZSP Huty Katowice odbyło się uroczyste ślubowanie młodych strażaków. Na uroczystości obecni byli kierownicy, dowódcy oddziałów oraz przedstawiciele Komendy i zaproszeni goście. (sc)

GÓRSKI SZLAK PRZYJAŹNI

CZYTELNIKÓW — turystów górskich zainteresuje zapewne niniejsza informacja będąca sygnałem o planowanym przez organizację turystyczne krajów socjalistycznych zamierzeniach. Ideą połączenia szlaków turystycznych biegnących przez brzońce państwa podległ Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej i Narciarskiej PTTK. Na konferencji w 1977 roku w Zakopanem PTTK oraz podobna organizacja w Polsce, Czechosłowacji, rozpatrzyły sprawę połączenia górskich szlaków turystycznych Polski i CSRS. W roku 1978 na konferencji w Stryżku, w której uczestniczyły delegacje organizacji turystycznych Bułgarii, Czechosłowacji, NRD i Polski postanowiono rozszerzyć zakres Międzynarodowego Górskiego Szlaku Przyjaźni, tak aby obejmował trasę biegnącą od NRD aż po Bułgarię.

Szlak opierał się na istniejących już w państwach socjalistycznych znakowanych szlakach górskich. I tu pojawia się pierwszy problem. Nie wszystkie państwa mają jednolity sposób znakowania szlaków turystycznych. W Polsce, Czechosłowacji, Bułgarii i Rumunii obowiązują systemy pasowy najbardziej czytelny i jednoznaczny. Organizacje turystyczne wypowiedziały się za ujednoliceniem systemu znakowania według tego wzoru. Międzynarodowy Szlak Górski Przyjaźni otrzymałby dodatkowy symbol graficzny numerowany na znakach turystycznych, przejściach granicznych oraz na urządzeniach orientacyjnych w węzłowych punktach z innymi szlakami turystycznymi. Będzie on zatem nie odmiennie wyróżnionym szlakiem a jedynie połączeniem szlaków różnych już istniejących szlaków biegnących przez poszczególne kraje.

Na kolejnej naradzie przedstawiciele organizacji turystycznych w Ostrawie w 1978 roku uzgodnione zostały przebiegi graniczne objęte tym systemem.

W obecnej chwili ustalono już dokładny przebieg pierwszego odcinka szlaku przebiegającego przez NRD,

Czechosłowacja, Polskę i Węgry. W latach 1981-82 dokonane zostaną w poszczególnych krajach prace dotyczące oznakowania szlaku. Otwarcie szlaku ma nastąpić w 1983 roku.

W późniejszym okresie w przypadku przystąpienia Rumunii i ZSRR do planowanego zamierzenia możliwe będzie przedłużenie szlaku aż do Morza Czarnego oraz włączenie Bułgarii do tego systemu.

Planowany przebieg szlaku — uzgodniony

NRD: Eisenach — Las Turynski — Sasza Sawajczarska

CSRS I: Góry Łużyckie — Góry Orlickie

Polska I: Góry Izerskie — Góry Karwawskie — Góry Wałbrzyjskie — Góry Złote — Góry Bielskie — Masyw Śnieżnika

CSRS II: Góry Morawskie — Śląskie — Beskidy — Jaworniki — Mała Fatra — Magura Orawska

Polska II: Pogórze Spłskie — Gubałowskie — Spisz — Pieniny — Beskid Sadecki — Beskid Niski

CSRS III: Niskie Beskidy — Przełęcz Duklińska

Węgry: Satoraljajkoly — Góry Bukowe — Góry Matra — Budapeszt

Planowany perspektywicznie przebieg szlaku przez Polskę — ZSRR — Rumunię — Bułgarię

Polska III: Beskid Niski — Bieszczady

ZSRR: Karpaty Wschodnie
Rumunia: Karpaty Wschodnie — Karpaty Południowe

Bulgaria: Sofia — Rodopy — Burgas

LITERACKI HYDE PARK

PALAC KULTURY Zagłębia w Dąbrowie Górniczej wspólnie z Wydziałem Kultury, Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Miejskiego, pod patronatem Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego i Wojewódzkiego Ośrodka Kultury organizuje konkurs pt. „VIII Literacki Hyde Park” imieniem Gustawa Morceluka.

Warunkiem uczestnictwa jest opisanie wamieciowe prezentowanego w imprezie repertuaru w ilości jednego tekstu poetyckiego recytowanego lub śpiewanego współczesnej poezji polskiej. Do zgłoszenia należy dołączyć tekst prezentowanego utworu.

VIII Literacki Hyde Park odbędzie się w dniu 22 listopada 1981 r. (niedziela) w Palacu Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej. O godz. 13 dla uczestników prezentujących własne teksty, a o godz. 17 dla aktorów profesjonalnych oraz wybitnych amatorów.

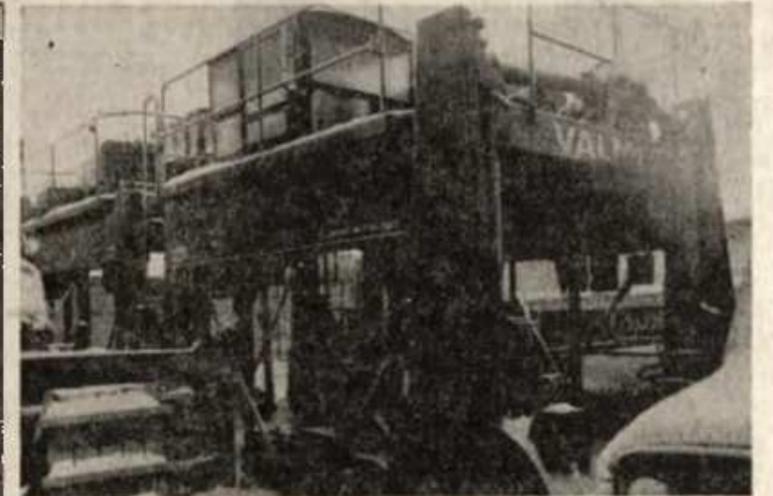
Impreza ma charakter koncertu otwartego z udziałem publiczności. Mogą w niej brać udział aktorzy profesjonalni oraz wybitni amatorzy, autorzy własnych tekstów. Z tym, że czas wykonania przez jednego wykonawcę nie może przekroczyć 10 min.

Organizatorzy przewidują dwie nagrody: główną Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej w wysokości 6 tys. zł dla aktorów profesjonalnych i recytatorów amatorów oraz drugą w wysokości 5 tys. zł dla wykonawców prezentujących własne teksty, nie będących członkami ZIF.

W wypadku dużej ilości zgłoszeń z terenu województwa katowickiego organizatorzy zastrzegają sobie prawo przeprowadzenia weryfikacji wstępnej zgłoszonych uczestników. O ostatecznej liście przyjętych zgłoszeń dokonywać organizatorzy.

Zgłoszenie należy przelać do dnia 10 listopada 1981 r. na adres: Pałac Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej, ul. Wolności 1. Koszty delegacji (przejazd) pokrywają uczestnicy lub instytucje delegujące. Organizatorzy zapewniają jeden posiłek.

Warto dodać, że impreza ujęta jest w Kalendarzu Ministerstwa Kultury i Sztuki w dziale imprez ogólnopolskich (sc)

WYRZUCONE DOLARY?

NIE BĘDZIE TO informacja odkrywczą ani też wyjątkową. Po latach siedemdziesiątych takich informacji w naszych środkach masowego przekazu pojawiło się wiele. Te jednak postanowiliśmy opublikować, gdyż dotyczy naszego podwórka, Huty Katowice. Na pewno nie jest to też jedyna sprawa dotycząca Huty Katowice, ale ta chyba jest najbardziej dramatyczna.

Oldo o co tutaj chodzi? — Rok 1976 był wyjątkowym dla Huty Katowice. Przedsiębiorstwo to rozpoczęło robót. Był to rok euforii na budowie. Huta posiadała wórzec nieopracowane fundusze. Kupowano wówczas rzeczy potrzebne, ale i też takie, które nie na nich być się nie przydy. W tym też ostatnim roku, poprzez Centralny Handlu Gospodarczego Bumer zakupiono oraz sprowadzono z Finlandii za 310 tys. dolarów, 4 wozny przedsiębiorstwa typu „Valmet”. Zakupione one zostały w fińskiej firmie „Valmet OY”.

Wozny te miały służyć do produkcji nio kruszcowej oraz topników. Nie sprzedaliśmy jednak faktów. Po sprowadzeniu wozów w grudniu 1976 pojawiły te zaczęły dochodzić do „Luzie”. Następnie w ramach tzw. „preparatów” czyniono próby przygotowania do frontu prac. Jeden z nich skierowano do przewożenia dolomitu ze składowiska P-01 na P-II. Zaś z następnymi robotami próby przy przewożeniu topników i żelazostopów, do

czego miały być właśnie przeznaczony. I tutaj okazało się, że do tego zupełnie się nie nadają.

W efekcie, na początku 1979 roku, 3 z nich przekazano do zespołu poprodukcyjnego w celu stałej konserwacji, natomiast jeden z nich jest sporządzone wykorzystywane do przewożenia dolomitu. Stan taki trwa do dnia dzisiejszego. Komisja Zakładowa „Sobremoc” postanowiła o tym stałe Przewodzenie Rejonowy w Dąbrowie Górniczej. Przeprowadzone dochodzenie ujawniło więcej opisane fakty. W ramach walki z niegospodarnością, projektanta skierował do naczelnego inspektora Kombinatu pismo polecające, że trybie nieuczynienia zastąpienie możliwości wykorzystania wozów zastąpienie aplikowania ich przedsięwzięcia, natomiast będą przydatne. W bieżym zaś przypadku nastąpił strągnięcie kary przez bank finansujący w kwocie 44 proc. wartości zakupionych wozów.

Tyle części prawdy. Jest jednak tutaj jeszcze inny aspekt. Ktoś przecież wcześniej musiał widzieć owe pojazdy, ktoś widział je próbować. O ile mi wiadomo Huta Katowice wysłała dwóch pracowników do Finlandii po odbiór tych urządzeń. Na całym świecie tak jest specjalistycznej praktykowanej, że jada specjalistycznej Człuchy wieje w Hucie ich zabrakło?

(bar)

